

Obnovený Petöfiho pamätník v Prešove oživil spomienky na slávneho básnika

Spomienka na slávneho maďarského básnika Sándora Petöfiho v Prešove opäť ožila. Mesto Prešov v spolupráci s generálnym konzulátom Maďarska v Košiciach obnovilo jeho pamätník na Wilec hôrke. Petöfiho pamätník sa nachádza na Wilec hôrke v Prešove. Postavený bol na pamiatku maďarského básnika Sándora Petöfiho, ktorý v Prešove našiel inšpiráciu pre svoje diela. „Na počesť Sándora Petöfiho tu dnes stojí pamätník, ktorý sa vďaka spolupráci mesta Prešov a generálneho konzulátu Maďarska v Košiciach podarilo obnoviť. Veľmi ma teší, že sa na tomto mieste prepája nielen história našich dvoch krajín, ale aj naša vzájomná úcta, dobrá spolupráca a priateľstvo. Nech nám preto tento obnovený pamätník aj naďalej pripomína hodnotu dobrých ľudských i medzinárodných vzťahov a lásku k umeniu a k prírode, ktorá sa v Prešove stala inšpiráciou pre literárnych velikánov mnohých krajín,“ uviedla v slávnostnom príhovore primátorka mesta Prešov Andrea Turčanová. „Je to jeden z najkrajších pocitov, keď tu na východe my, Maďari a Slováci, nielen hovoríme o tom, že vieme spolupracovať a spolunažívať, ale prejavujeme to aj skutkami. Sme hrdí na našu spoločnú minulosť a z tejto spoločnej minulosti budujeme našu spoločnú budúcnosť. Chcem sa veľmi pekne poďakovať pani primátorke mesta Prešov za vrelé a vrúcne prijatie, aby sme mohli vynoviť prostredie tohto kamenného obelisku. Dielo prešlo úplnou technickou obnovou a som si istá, že takto sme toto miesto umiestnili aj na turistickú mapu a určite sem zavíta mnoho slovenských i maďarských turistov. Želám všetkým, aby toto miesto milovali tak, ako ho miloval Petöfi,“ uviedla Dr. Ágota Hetey, generálna konzulka Maďarska. Sándor Petöfi sa narodil 1. januára 1823 v obci Kiskőrös v slovenskej rodine. Navštevoval slovenskú školu v Aszóde, so Sládkovičom študoval na lýceu v Banskej Štiavnici. V marci 1848 sa stal jednou z hlavných postáv revolúcie za požiadavky Maďarov voči Rakúskemu cisárstvu. Sándor Petöfi mal svojich nadšencov aj medzi Prešovčanmi. V 1. pol. 19. storočia v Prešove žili maďarskí básnici Frigyes Kerényi a Mihály Tompa, ktorí Sándora Petöfiho pozvali v roku 1845 do Prešova. So svojím hosťom chodili na prechádzky po meste aj širokom okolí. Básnik bol očarený jeho krásami. Pri tejto príležitosti sa spolu rozhodli usporiadať súťaž o najkrajšiu lyrickú báseň, ktorá sa mala vzťahovať na malú chatku na Wilecovej hôrke blízko Prešova, v ktorej sa často stretávali. Chatku pomenovali Lesný domček. Dnes na tomto mieste stojí kamenný pamätník, ku ktorému vedie 150 schodov. Život Sándora Petöfiho, básnika revolúcie, je opradený mnohými tajomstvami. Zomrel mladý, no jeho život a dielo bolo plné túžob a ideálov. Na návšteve Prešova ho zaujala najmä okolitá príroda, lesy, turistické chodníčky aj niekdajšie kúpele s minerálnou vodou na Cemjate, ktoré mali svojho času dobré meno v celom Uhorsku. Svoje zážitky z 29 dní v Prešove Sándor Petöfi spracoval vo svojej literárnej tvorbe. „Sú také domy, v ktorých sa cítim, len čo do nich vstúpim, akoby som bol doma. Na druhej strane sú i také, v ktorých ma príjemný pocit zďaleka obchádza. To isté v mojom prípade platí aj pre mestá. Prešov je jedným z tých, kde som sa od prvej chvíle cítil ako doma. V mojich očiach je to milé, pôvabné, pekné, hlučné, veselé, priateľské mesto. Ako mladá nevesta plná života,“ uvádza sa v jednom z Petöfiho cestopisov.